ពុទ្ធស្ថាននានាក្នុងកំឡុង៤៥ព្រះវស្សា

ពុទ្ធកិច្ច៤៥ព្រះវស្សា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គមានព្រះធម៌ទេសនាជាធំជាប្រធានលើកិច្ចទាំង ពួងក្នុងវស្សាទី១ នៅនាព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ព្រះជិនស្រីសម្តែងព្រះធម៌ ស្រោចស្រង់សត្វលោក ទាំងមនុស្ស ទាំងទេវតា ទាំងព្រហ្ម។ ក្នុងកាលនោះមានភិក្ខុសាវ័ក៦០អង្គជា ព្រះអរហន្ត គឺបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ៥អង្គ ព្រះយស១អង្គ និងសម្លាញ់ ព្រះយស៥៤អង្គ។

នៅពេលចេញវស្សាទី១នោះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទៅកាន់ភិក្ខុ ទាំង៦០អង្គថា , ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតរួចហើយអំពីអន្ទាក់ទាំងអស់ទោះបីជារបស់ទេវតាក្តី ទោះបីជារបស់ មនុស្សក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សោតក៏បានរួច ហើយអំពីអន្ទាក់ទាំងអស់ដែរ ទោះបីជារបស់ទេវតាក្តី ទោះបីជារបស់ មនុស្សក្តី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រាច់ទៅ កាន់ចារិក (គឺស្រុកនិងនិគម ព្រមទាំងរាជធានីហើយសម្តែងព្រះធម៌) ដើម្បីជាប្រយោជន៍ និង សេចក្តីសុខដល់ជនជាច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោកដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីជាគុណ ដើម្បី សេចក្តីសុខដល់ទេវតា និង មនុស្សទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយកុំទៅពីរអង្គតាមផ្លូវមួយជាមួយគ្នាឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកទាំងឡាយចូរសម្តែងព្រះធម៌ឱ្យពីរោះ បទដើម បទកណ្តាល និង បទចុង អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រកាសនូវព្រហ្មចរិយធម៌ដ៏បរិសុទ្ធ ប្រកបដោយអត្ថ និង ព្យញ្ជនៈដ៏ពេញបរិបូណ៌ ទាំងអស់ សត្វទាំងឡាយដែលមានធូលី គឺរាគាទិក្កិលេសតិចក្នុងភ្នែកក៏មានដែរ សត្វទាំងនោះនឹង សាបសូន្យចាកមគ្គផល ព្រោះមិនបានស្តាប់នូវព្រះធម៌ សត្វទាំងឡាយអ្នកបំរុងនឹងត្រាស់ដឹងនូវ សច្ចធម៌ រមែងមានជាប្រាកដ ម្នាលភិក្ខុទាំឡាយ ចំណែកតថាគតក៏នឹងចូលទៅកាន់សេនានិគម ក្នុងឧរុវេលាប្រទេស ដើម្បីសម្តែងនូវព្រះធម៌ដែរ។

ក្រោយអំពីព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុសាវ័កទាំង៦០អង្គ ចេញទៅផ្សព្វផ្សាយព្រះសាសនា ហើយ ព្រះអង្គស្តេចយាងទៅឧរុវេលាសេនានិគម តែមួយព្រះអង្គគត់ ក្នុងចម្ងាយផ្លូវជាច្រើនយោជន៍ ។ ក្នុងរវាងផ្លូវ ទ្រង់ប្រោសនូវភទ្ទវគ្គិយ៣០រូប ឱ្យបានជាព្រះអរិយបុគ្គល និងបានជាឯហិភិក្ខុឧបសម្បទា រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅដល់ឧរុវេលាសេនានិគម ទ្រង់ប្រោសជដិល ៣នាក់ជាបងប្អូននឹងគ្នា រួមទាំងបរិវារ ១០០០រូប ឱ្យបានជាឯហិភិក្ខុឧបសម្បទា ទ្រង់សម្តែងអាទិត្តបរិយាយសូត្រនៅនា តំបន់គយាសីសៈ ញុំាងភិក្ខុទាំងអស់នោះ ឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះអរហត្តផល ។

បន្ទាប់អំពីនោះ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់យាងទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅលដ្ឋីវ័នព្រៃ ត្នោតជំទង់ ជាមួយភិក្ខុបុរាណជដិល ១០០០អង្គ គ្រានោះព្រះបាទពិម្ពិសារ ព្រមទាំងព្រះរាជបរិវារ ចេញមកគាល់ព្រះអង្គ។ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង មហានារទជាតក និងអរិយសច្ចៈ៤ ប្រោសអ្នក ទាំងអស់នោះព្រមទាំងព្រះរាជា ចប់ព្រះធម៌ទេសនាមនុស្សជាងមួយម៉ឺននាក់រួមទាំងព្រះបាទ ពិម្ពិសារផង ត្រូវបានសំរេចនូវសោតាបត្តិផល , នៅមួយចំនួនទៀត ប្រកាសខ្លួនដល់នូវ ព្រះត្រៃសរណគមន៍ , រួចហើយព្រះរាជាបានទូលអារាធនាព្រះសាស្តា ព្រមទាំងភិក្ខុសង្ឃឆាន់ ភត្តាហារនៅវេលាថ្ងៃស្អែក ។

ព្រឹកថ្ងៃស្អែកឡើង ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់យាងចូលទៅទទួលមហាទាន ក្នុងព្រះរាជនិវេសន៍ ក្រោយ អំពីភត្តកិច្ចស្រេចហើយ ព្រះបាទពិម្ពិសារបានថ្វាយនូវឧទ្យានវេឡុវ័ន ឱ្យជាព្រះអារាមទី១ក្នុង ព្រះពុទ្ធសាសនា ។

ស្រង់ចាកសៀវភៅពុទ្ធកិច្ច៤៥វស្សា :

- **ឋស្សានទី១** ទ្រង់គង់នៅបន្ទាយ មគ្គទាយវ័ន
- **ឋស្សានទី២, ឋស្សានទី៣, ឋស្សានទី៤** ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវេឡុវ័នវិហារជិតក្រុងរាជគ្រឹះ
- **ឋស្សានទី៥** ទ្រង់គង់នៅកូដាគារសាលា នាមហាវ័ន ជិតក្រុងវេសាលី
- **ឋស្សានទី៦** ទ្រង់គង់នៅមហាកុដបព៌ត ដែនមគធៈ លើក្រុងរាជគ្រឹះ
- **ឋស្សានទី៧** ទ្រង់គង់នៅស្ថានត្រ័យត្រិង្សសួគ៌ទេវលោក ប្រោសព្រះពុទ្ធមាតា
- **ឋស្សានទី៨** ទ្រង់គង់នៅភេសកឡាវ័ន ក្នុងភគ្គជនបទ
- **ឋស្សានទី៩** ទ្រង់គង់នៅឃោសិតារាមជិតក្រុងកោសម្ពី
- **ឋស្សានទី១០** ទ្រង់គង់នៅក្រោមដើមសាលព្រឹក្ស ក្នុងព្រៃបារិលេយ្យកៈ
- **ឋស្សានទី១១** ទ្រង់គង់នៅស្រុកព្រាហ្មណ៍ ឈ្មោះឯកនាលា ដែនមគធៈ
- **ឋស្សានទី១២** ទ្រង់គង់នៅនាគល់ដើមស្តៅ ក្នុងស្រុកវេរញ្ជា
- **ឋស្សានទី១៣** ទ្រង់គង់នៅចាលិកបព៌តក្នុងស្រុកចាលិកា
- **ឋស្សានទី១៤** ទ្រង់គង់នៅព្រះជេតវ័នមហាវិហារ ជិតក្រុងសាវត្ថី
- **ឋស្សានទី១៥** ទ្រង់គង់នៅនិគ្រោធារាម ជិតក្រុងកបិលវត្ថុ
- **ឋស្សានទី១៦** ទ្រង់គង់នៅអគ្គាឡវចេតិយ ជិតក្រុងអាឡវី
- **ឋស្សានទី១៧** ទ្រង់គង់នៅវេឡុវ័ន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ
- **ឋស្សានទី១៨** ទ្រង់គង់នៅចាលិកបព៌ត ក្នុងស្រុកចាលិកា
- **ឋស្សានទី១៩** ទ្រង់គង់នៅចាលិកបព៌ត ក្នុងស្រុកចាលិកា ដដែលទៀត
- **ឋស្សានទី២០** ទ្រង់គង់នៅវេឡុវ័នជិតក្រុងរាជគ្រឹះ
- **ឋស្សានទី២១ ដល់ទី៤៤** ទ្រង់គង់នៅជាប្រចាំនាវត្តជេតវ័ន មហាវិហារ និង បុព្វារាម ជិតក្រុងសាវត្ថី
- **ឋស្សានទី៤៥** ជាវស្សាចុងក្រោយ ទ្រង់គង់នៅនាវេឡុវគ្រាម ជិតក្រុងវេសាលី ។ ក្នុងមហាបរិនិព្វានសូត្រ បិដកខ្មែរយើងលេខ១៦ បានរៀបរាប់យ៉ាងពិស្តារ ក្រោយវស្សាទី៤៥ គួរពុទ្ធបរិស័ទ បានអានកុំគប្បីខានឡើយ ។

➢ វគ្គមួយនៃមហាបរិនិព្វានសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ជាឱវាទដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃ ១៥កើត ខែ មាឃ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គដាក់ព្រះជន្មាយុសង្ខារចំពោះមុខមារ ហើយថា , ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះគប្បីតាំងនៅអស់កាលដ៏យូរ គប្បីតម្កល់នូវអស់កាល ជាអង្វែង ម្យ៉ាងទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បី សេចក្តីសុខ ដល់ទេវតា និង

មនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែល តថាគតសម្តែងហើយ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ធម៌ទាំងឡាយនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បី រៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើនធ្វើឱ្យរឿយៗដោយប្រការដូច្នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលដ៏យូរ គប្បីតម្កល់នូវអស់កាលជាអង្វែង ម្យ៉ាងទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតា និង មនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសម្តែងហើយ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ធម៌ទាំងឡាយនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើនធ្វើឱ្យរឿយៗដោយប្រការដូច្នោះ ធម៌ទាំងឡាយនោះតើដូចម្តេច ហើយមានអ្វីខ្លះ? គឺសតិប្បដ្ឋាន៤ សម្មប្បធាន៤ ឥទ្ធិបាទ៤ ឥន្ទ្រិយ៥ ពលៈ៥ ពោជ្ឈង្គ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅជាអង្វែង ម្យ៉ាងទៀតសាសនព្រហ្មចរិយៈ នោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពពួកជនច្រើន ដើម្បី អនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតា និង មនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណាដែលតថាគតសម្តែងហើយ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ធម៌ទាំងឡាយនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើន ធ្វើឱ្យរឿយៗ ដោយប្រការដូច្នោះ ធម៌ទាំងឡាយនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ តថាគតនឹងដាស់តឿនអ្នកទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយមាន សេចក្តីវិនាសទៅជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយ ចូរញុំាងកិច្ចទាំងពួងឱ្យសម្រេច ដោយសេចក្តីមិនប្រមាថចុះ បរិនិព្វាននឹងមានដល់តថាគតនៅមិន យូរទៀតឡើយ កន្លង៣ខែ អំពីថ្ងៃនេះទៅ តថាគតនឹងបរិនិព្វានហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ មានព្រះបន្ទូល ដូច្នេះហើយ ព្រះសុគតជាសាស្តាក៏ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ បន្តទៅទៀតថា:

ពួកជនណាៗ ទោះបីក្មេងក្តី ចាស់ក្តី ពាលក្តី បណ្ឌិតក្តី អ្នកមានក្តី អ្នកក្រក្តី ជនទាំងអស់នោះតែងមានសេចក្តីស្លាប់នៅពីខាងមុខ ។ ភាជន៍ដីដែលស្មូនឆ្នាំងធ្វើហើយ ទោះបីតូចក្តី ធំក្តី ឆ្អិនក្តី ឆៅក្តី ភាជន៍ដីទាំងអស់នោះ មានកិរិយាបែកធ្លាយជាទីបំផុត យ៉ាងណា ជីវិតរបស់សត្វទាំងឡាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នេះតទៅទៀតថា:

វ័យរបស់តថាគតចាស់ហើយ ជីវិតរបស់តថាគតមានប្រមាណតិច តថាគតនឹង លះបង់នូវអ្នកទាំងឡាយ ហើយទៅ ឯទីពឹងចំពោះខ្លួន តថាគតបានធ្វើទុកហើយ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរកុំប្រមាទ ត្រូវមានស្មារតី មានសីលល្អ មានសេចក្តីត្រិះរិះតម្កល់ស្មើល្អ ចូររក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនឱ្យរឿយៗចុះ ។

ភិក្ខុណាមិនប្រមាទ ហើយនៅក្នុងធម៌វិន័យនេះ ភិក្ខុនោះ នឹងលះបង់នូវជាតិ សង្សារ ហើយធ្វើនូវព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុតនៃកងទុក្ខ បានពុំខានឡើយ ។

នៅថ្ងៃ ១៥កើត ខែ ពិសាខ មុននឹងព្រះអង្គយាងចូលព្រះនិព្វាន ក៏មានឱវាទបណ្តាំច្រើន ណាស់ ដូចជាព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា:

ម្នាលអានន្ទ បុគ្គលណាមួយ ទោះបីភិក្ខុក្តី ភិក្ខុនីក្តី ឧបាសកក្តី ឧបាសិកាក្តី ជាអ្នកប្រតិបត្តនូវធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដោយសេចក្តីកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ជា ប្រក្រតី បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ធ្វើសក្ការៈ គោរពរាប់អាន បូជាតថាគតដោយគ្រឿងបូជាដ៏ឧត្តម ម្នាលអានន្ទ ព្រោះហេតុនោះ បរិស័ទក្នុង សាសនានេះ គប្បីសិក្សាថា យើងទាំងឡាយ នឹងប្រតិបត្តនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដោយសេចក្តីកោតក្រែង ប្រព្រឹត្ត តាមធម៌ជាប្រក្រតី ម្នាលអានន្ទ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។

ពេលបរិនិព្វានរបស់ព្រះអង្គ កាន់តែកៀកណាស់ហើយ ចុតិចិត្តកាន់តែជិតមកដល់ ក្រោមពន្លឺ ដួងចន្ទពេញបូណ៌មី ជិតអស់មួយរាត្រី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រទានឱវាទផ្តាំផ្ញើរហូតសព្វកិច្ចការ គ្មានចន្លោះ ព្រះអង្គផ្តាំហើយផ្តាំទៀត ប្រកបដោយព្រះមហាករុណាដ៏ធំធេងរកអ្វីប្រៀបប្រដូច ពុំបានឡើយ ទោះបីជាព្រះអង្គទ្រង់ល្វិតល្វៃ អស់នូវព្រះកាយពលយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ស្ថាបនានូវព្រះធម៌ និង ព្រះវិន័យ ឱ្យជាសាស្តាជំនួសព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា:

ម្នាលអានន្ទ ប្រសិនបើអ្នកទាំងឡាយ មាននូវសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ពាក្យប្រដៅ ដែលមានគ្រូប្រព្រឹត្តកន្លងទៅហើយ គ្រូរបស់យើងឈ្មោះថាមិនមានទៀតឡើយ ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីនេះ អ្នកកុំយល់យ៉ាងនេះឡើយ ម្នាលអានន្ទ ធម៌ណាក្តី វិន័យណាក្តី ដែលតថាគតសម្តែងហើយ បញ្ញត្តហើយ ដល់អ្នកទាំងឡាយ លុះអំណើះតអំពីតថាគតទៅ ធម៌ និង វិន័យនោះ ជាគ្រូរបស់អ្នកទាំងឡាយ ។

ព្រះចន្ទកាន់តែបែរទ្រេ ទន់ទេរទាបទៅទិសបស្ចិមជាវេលាបច្ចូសសម័យថ្ងៃជិតរះ ពេលនោះ ភិក្ខុជាច្រើនរយអង្គ សុទ្ធតែជាព្រះអរិយបុគ្គល គង់គាល់រហង់ជុំជិតព្រះសាស្តា នៅក្នុងឧទ្យានសាលវ័នរបស់មល្លក្សត្រ នគរកុសិនារា ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា , "ណ្ហើយចុះ! ម្នាលភិក្ខុទាំឡាយ ឥឡូវនេះ តថាគតប្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ឱ្យបានដឹង សង្ខារទាំងឡាយ មាន សេចក្តីសាបសូន្យជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយ ចូរញុំាង កិច្ចទាំងពួងឱ្យសម្រេចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទចុះ" ។ នេះជាព្រះបច្ឆិមវាចារបស់ ព្រះតថាគត ។

ព្រះគុណម្ចាស់ ញាតិញោមពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយបច្ចុប្បនេះ ពុទ្ធបរិស័ទមាន ព្រះធម៌ និង ព្រះវិន័យជាគ្រូគឺជាគ្រូនៅជាប់ជាមួយជានិច្ច ជួយរំលឹក ជួយដាស់តឿន ឱ្យតែពុទ្ធបរិស័ទព្រមក្នុង ចិត្តថានឹងបដិបត្តិតាម ពុទ្ធបរិស័ទក៏ឈ្មោះថា មានព្រះសាស្តា ជាទីពឹង មានព្រះធម៌ជាទីពឹង មានព្រះសង្ឃជាទីពឹង និង មានខ្លួនឯងជាទីពឹងនៃខ្លួន ឯង បានទៀតផង ។

នៅថ្ងៃ ១៥កើត ខែ ផល្គុន ព.ស ២៥៤៤ ខ្សែអាត់សម្លេងព្រះធម៌ជាធម្មទាន មានការផ្សព្វផ្សាយជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ តាមវិទ្យុនៅក្នុងប្រទេសយើង ក៏បានចូលដល់ ១០០០ខ្សែ អាត់គត់ ត្រូវជា ១០០០ម៉ោងចាក់ផ្សាយ ២០០០ថ្ងៃ ក្នុងមួយថ្ងៃ ៣០នាទី មិនត្រឹមតែមួយប៉ុស្តិ៍ប៉ុណ្ណោះ មានច្រើនប៉ុស្តិ៍ទៀតផង ទាំងល្ងាចទាំងយប់ ព្រមទាំងជិតភ្លឺ រួមគ្នាទៅឃើញថា ច្រើនគួរសម ។

មិនមែនមាននៅតែភ្នំពេញទេ គឺមាននៅខេត្តបាត់ដំបងពីរប៉ុស្តិ៍ ប៉ៃលិនមួយប៉ុស្តិ៍ ក្រុងព្រះសីហនុមួយប៉ុស្តិ៍ ២ពេលទៀតផង ឯចំណែកខ្សែអាត់ធម្មទានទូទៅ ទាំងនៅក្នុងស្រុក ទាំងនៅក្រៅស្រុក ដោយបានចម្លងផ្សព្វផ្សាយ ចែកចាយតៗគ្នា ក៏បានច្រើនម៉ឺនខ្សែអាត់ផងដែរព្រម ទាំងសៀវភៅជំនួយសិតជាដើមទៀត ដូច្នេះ ពុទ្ធបរិស័ទ ក៏បានធ្វើបុណ្យអនុមោទនាធម្មទានរួមគ្នាមួយ នៅអាស្រមធុតង្គចំការដូង ប្រារព្ធធ្វើនៅ ថ្ងៃ១៥ កើត ខែ ផល្គុន ព.ស ២៥៤៤ កម្មវិធីមានដាក់បាត្រ ព្រះសង្ឃសម្តែងព្រះធម៌ទេសនា សុន្ទរកថារៀបរាប់អំពីប្រយោជន៍ធម្មទាន និង មានការចែក សៀវភៅធម៌ជំនួយសតិភាគទី៦នេះឯង សូមពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់គ្នា ទាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ទាំងនៅក្រៅប្រទេស គប្បីបានជ្រាបហើយជ្រះថ្លា អនុមោទនា !

សូមព្រះគុណម្ចាស់ ញាតិញោម គ្រប់ព្រះអង្គ គ្រប់គ្នា បាននូវឧបនិស្ស័យសម្បត្តិក្នុង ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាតិនេះជាតិមុខ សូមឱ្យប្រកបជាមួយបញ្ញា មានជីវិតភ្លឺថ្លា រស់នៅក្នុងព្រះធម៌ យ៉ាងសុខដុមក្សេមក្សាន្ត ប្រៀបបានដូចនៅក្នុងវិមានអមតៈ ដោយអានុភាពនៃធម្មទាននេះឯង ហោង ។